

Жири у саставу Бошко Сувајцић, председник, Стојан Срдић и Зоран Ђикић, донео је одлуку да се на 42. конкурс за оригинални драмски текст за 2021. за најбољу драму прогласи текст „Валцер за Олгу“, потписан шифром „Отшелник“ и да се овој драми додели награда и плакета „Бранислав Нушић“. Ова одлука је донета једногласно.

Жири, такође једногласно, сматра да су се својом вредношћу, поред победничке драме, издвојили следећи текстови који, уз малу дораду аутора или драматурга, заслужују да буду изведени у нашим позориштима и одштампани у едицији „Савремена српска драма“:

- - „Нестајање“, под шифром: „369“;
- - „Saint-Ex, последњи лет“, под шифром: „L'essentiel n'est pas visible pour les yeux“;
- - „Мистериозна барикада“, под шифром: „Алексије Драгутиновић“.

Образложење

На конкурс је стигло 18 текстова, међу којима се шест бави историјским темама. Сви текстови су прочитани од стране жирија. Својим квалитетом се издвојила драма „Валцер за Олгу“.

Након размене мишљења жири је одлучио да на конкурс за 2021. годину најбољом прогласи драму „Валцер за Олгу“, а да драме „Нестајање“, „Saint-Ex, последњи лет“, и „Мистериозна барикада“ буду препоручене за реализацију у нашим позориштима и за објављивање у едицији „Савремена српска драма“, у неком од наредних бројева,

О изабраној, победничкој драми жири даје следеће мишљење:

Драма „Валцер за Олгу“ је историјска драма о страдању царске породице Романових од стране бољшевика, представљена кроз трагичну причу најстарије ћерке Романових, принцезе Олге и њеног четрнаестогодишњег брата Алексеја.

У овом тексту се види одлично познавање тог периода бољшевичке Русије, страдања

Романових и комплетне међународне ситуације након избијања Октобарске револуције у Русији. Аутор је врсним занатским умећем испреплео последње дане царске породице са вештим „Мишкиним доживљајима“ од 21 игре кроз које се даје алегорична слика друштва у настајању и нестајању. У драматуршком смислу, „Мишкини доживљаји“ успоравају радњу драме, али су неизоставни део текста и без њих би драма изгубила у универзалном поетском значењу.

Текст драме, кроз суверено бављење последњим данима царске породице у Русији, упечатљиво преплићући суровост револуционара и уплив метафизичких сила, указује на универзалну трагику човековог бивства у суочавању са историјом, без обзира на његов положај, звање и удео у друштву. Отуда жири ову драму посматра као снажно антиратно штиво, велику причу с почетка претходног века која се приповеда са историјске дистанце од сто година, на почетку новог, по много чему застрашујућег века и миленијума на који драма такође реферише, својим мутним метафизичким наговештајима и тамним слутњама. •